

- która zakwestionowała zgodność z prawem tej decyzji w sposób incydentalny w ramach skargi skierowanej przeciwko decyzji nakładającej sankcję z uwagi na niewykonanie tego nakazu, uzyskując w ten sposób minimalne informacje wymienione w art. 20 ust. 2 tej dyrektywy w toku postępowania sądowego związanego z tą skargą,

po ostatecznym uznaniu zgodności z prawem owych wydanych w stosunku do niej decyzji należy przyznać możliwość zastosowania się do decyzji nakazującej przekazanie informacji w terminie pierwotnie przewidzianym w prawie krajowym, przy czym nie powinno to pociągać za sobą utrzymania sankcji, jaka musiała zostać na nią nałożona, aby mogła ona skorzystać z przysługującego jej prawa do skutecznego środka prawnego. Tylko wtedy, gdy osoba ta nie zastosuje się do owej decyzji w tym terminie, nałożona na nią sankcja staje się prawnie wymagalna.

(¹) Dz.U. C 270 z 12.8.2019

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 23 listopada 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Pesti Központi Kerületi Bíróság – Węgry) – postępowanie karne przeciwko IS

(Sprawa C-564/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Współpraca wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych – Dyrektywa 2010/64/UE – Artykuł 5 – Jakość tłumaczenia ustnego i tłumaczenia pisemnego – Dyrektywa 2012/13/UE – Prawo do informacji w postępowaniu karnym – Artykuł 4 ust. 5 i art. 6 ust. 1 – Prawo do informacji dotyczących oskarżenia – Prawo do tłumaczenia ustnego i tłumaczenia pisemnego – Dyrektywa 2016/343/UE – Prawo do skutecznego środka prawnego i do bezstronnego sądu – Artykuł 48 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej – Artykuł 267 TFUE – Artykuł 19 ust. 1 akapit drugi TUE – Dopuszczalność – Odwołanie w interesie prawa od postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym – Postępowanie dyscyplinarne – Uprawnienie sądu wyższej instancji do stwierdzenia niezgodności z prawem wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym]

(2022/C 51/03)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Pesti Központi Kerületi Bíróság

Strona w postępowaniu głównym w sprawie karnej

IS

Sentencja

- 1) Artykuł 267 TFUE należy interpretować w ten sposób, iż stoi on na przeszkodzie temu, by sąd najwyższy państwa członkowskiego stwierdził, w następstwie odwołania w interesie prawa, niezgodność z prawem wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym skierowanego przez sąd niższej instancji do Trybunału na podstawie tego artykułu ze względu na to, że postawione pytania nie mają znaczenia dla sprawy i nie są niezbędne do rozstrzygnięcia sporu w postępowaniu głównym, nie wywierając jednak wpływu na skutki prawne orzeczenia, które zawiera ten wniosek. Zasada pierwszeństwa prawa Unii wymaga od sądu niższej instancji odstąpienia od stosowania takiego orzeczenia krajowego sądu najwyższego.
- 2) Artykuł 267 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie wszczęciu postępowania dyscyplinarnego przeciwko sędziemu krajowemu z tego powodu, że zwrócił się on do Trybunału z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym na podstawie tego artykułu.
- 3) Artykuł 5 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/64/UE z dnia 20 października 2010 r. w sprawie prawa do tłumaczenia ustnego i tłumaczenia pisemnego w postępowaniu karnym należy interpretować w ten sposób, że nakłada on na państwa członkowskie obowiązek podjęcia konkretnych środków w celu zapewnienia, że jakość świadczonych tłumaczeń ustnych i tłumaczeń pisemnych będzie wystarczająca, aby podejrzany lub oskarżony zrozumiał oskarżenie, oraz że to tłumaczenie ustne będzie mogło zostać poddane kontroli sądów krajowych.

Artykuł 2 ust. 5 dyrektywy 2010/64, art. 4 ust. 5 i art. 6 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/13/UE z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie prawa do informacji w postępowaniu karnym w świetle art. 48 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie temu, by dana osoba została osądzona w trybie zaocznym, podczas gdy ze względu na nieadekwatne tłumaczenie ustne nie została ona poinformowana o oskarżeniu w zrozumiałym dla niej języku lub gdy niemożliwe jest ustalenie jakości zapewnionego tłumaczenia ustnego, a tym samym ustalenie, że osoba ta została poinformowana o oskarżeniu w języku dla niej zrozumiałym.

(¹) Dz.U. C 95 z 23.3.2020.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 23 listopada 2021 r. – Rada Unii Europejskiej/Hamas
(Sprawa C-833/19 P) (¹)

[Odwołanie – Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Zwalczanie terroryzmu – Środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom – Zamrożenie środków finansowych – Wspólne stanowisko 2001/931/WPZiB – Rozporządzenie (WE) nr 2580/2001 – Utrzymanie organizacji w wykazie osób, grup i podmiotów, które uczestniczyły w aktach terrorystycznych – Indywidualne uzasadnienie doręczone organizacji i zawarte w dokumencie odrębnym od aktu zawierającego uzasadnienie o charakterze ogólnym – Uwierzytelnienie indywidualnego uzasadnienia – Artykuł 297 ust. 2 TFUE]

(2022/C 51/04)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: B. Driessen i S. Van Overmeire, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Hamas (przedstawiciel: L. Glock, avocate)

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 4 września 2019 r., Hamas/Rada (T-308/18, EU:T:2019:557), zostaje uchylony w zakresie, w jakim uwzględniono w nim zarzut ósmy podniesiony w pierwszej instancji i stwierdzono nieważność decyzji Rady (WPZiB) 2018/475 z dnia 21 marca 2018 r. dotyczącej aktualizacji wykazu osób, grup i podmiotów objętych art. 2, 3 i 4 wspólnego stanowiska 2001/931/WPZiB w sprawie zastosowania szczególnych środków w celu zwalczania terroryzmu i uchylenia decyzji (WPZiB) 2017/1426, rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2018/468 z dnia 21 marca 2018 r. dotyczącego wykonania art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu oraz uchylającego rozporządzenie wykonawcze (UE) 2017/1420, decyzji Rady (WPZiB) 2018/1084 z dnia 30 lipca 2018 r. dotyczącej aktualizacji wykazu osób, grup i podmiotów objętych art. 2, 3 i 4 wspólnego stanowiska 2001/931/WPZiB w sprawie zastosowania szczególnych środków w celu zwalczania terroryzmu i uchylenia decyzji (WPZiB) 2018/475 oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2018/1071 z dnia 30 lipca 2018 r. dotyczącego wykonania art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu oraz uchylającego rozporządzenie wykonawcze (UE) 2018/468 w zakresie, w jakim wspomniane akty dotyczą Hamasu, w tym Hamas-Izz al-Din al-Qassem.
- 2) Skarga wniesiona przez Hamas w sprawie T-308/18 zostaje oddalona.
- 3) Hamas zostaje obciążony, poza własnymi kosztami, kosztami poniesionymi przez Radę Unii Europejskiej w związku z niniejszym postępowaniem odwoławczym oraz kosztami poniesionymi w pierwszej instancji.

(¹) Dz.U. C 10 z 13.1.2020.